

O d l i š n é s t a n o v i s k o
v zmysle § 6 ods. 8 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene
a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
k uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky
č. 197 z 2. decembra 2013

Rozhodnutím Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“), ktorého sa týka odlišné stanovisko, je rozhodnutie o voľbe kandidátov na post sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej tiež „ESLP“).

Už samotné zaradenie príslušného bodu do programu 12. zasadnutia súdnej rady bolo zaťažené chybou v podobe nezaujatia stanoviska súdnej rady k tomu, že pri zmene pôvodne určeného termínu tzv. volebného zasadnutia (z 28. novembra 2013 na 2. december rovnakého roka) bol predsedom súdnej rady porušený zákon. Podľa čl. I § 27a ods. 3 vety prvej zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení neskorších predpisov) v spojení s čl. I § 27g ods. 4 rovnakého zákona totiž deň a čas konania volieb vyhlasuje predseda súdnej rady najneskôr 45 dní pred ich konaním a i keď takáto požiadavka na minimálny časový rozostup medzi aktom vyhlásenia dňa a času konania volieb a ich konaním bola zachovaná v prípade pôvodne určeného termínu (tým, že už 11. októbra 2013 bol vyhlásený deň a čas konania volieb na 28. november 2013), naopak sa tak nestalo a ani stať nemohlo v prípade termínu zmeneného (keďže medzi 8. novembrom 2013 ako dňom, ktorým bol datovaný oznam predsedu súdnej rady o zmene termínu a 2. decembrom 2013 uplynulo len 23 dní).

Za stavu nedostatku podrobnejšej úpravy procesu voľby v zákone ani v Rokovacom poriadku súdnej rady (tu por. uznesenia súdnej rady č. 1112 zo 17. januára 2011, č. 1251 z 30. augusta 2011 a č. 106 z 20. mája 2013) však ďaleko závažnejším nedostatkom postupu predchádzajúceho voľbe bolo absolútne odklonenie sa ním od procesu prvej voľby (konanej na 3. zasadnutí súdnej rady 22. januára 2013) v spojení s prekvapivosťou spôsobu vypočúvania navrhnutých kandidátov súdnou radou (nielen pre kandidátov, ale i pre prinajmenšom niektorých členov súdnej rady, autorov tohto odlišného stanoviska nevynímajúc) a tiež len zdanlivá transparentnosť použitého postupu.

Kým v prípade volieb konaných 22. januára 2013 kandidátom okrem vypočutia si ich prezentácií v slovenskom jazyku neboli kladené žiadne otázky, pri inkriminovanej voľbe boli z rozhodnutia predsedu súdnej rady nútení odpovedať v oboch úradných jazykoch ESLP (ďalej len „jazyky súdu“) na vopred písomne pripravené (nech aj u všetkých kandidátov totožné) otázky, kladené im v jazykoch súdu, resp. v prípade uvedenia len obmedzenej miery znalosti jedného z jazykov súdu boli vyzvaní na preklad textu písomnosti vyhotovenej v takomto jazyku.

Uplatnením tohto prekvapivého a netransparentného postupu bola tiež vytvorená nerovnosť pri prezentovaní sa jednotlivými kandidátmi pred súdnou radou. So zreteľom na to, že jednou kandidátkou bola i súčasná zástupkyňa Slovenskej republiky pred ESLP, používajúca pri výkone funkcie trvajúcom už dlhší čas jazyky súdu celkom bežne, u ktorej navyše treba predpokladať najvyššiu mieru informovanosti o materii spadajúcej do rámca kladených otázok, väčšina ostatných kandidátov ani jednu z takýchto výhod nemala.

Ak sám predseda súdnej rady na otázku členky súdnej rady priznal, že autorom otázok bol on sám a tieto mal zostaviť v deň zasadnutia (pred jeho začatím), bolo prakticky nemožné ako

overiť pravdivosť takeého tvrdenia, tak i zodpovedať otázku, či mohlo alebo nemohlo dôjsť k úniku informácií a ak k nemu došlo, aký široký bol okruh adresátov takýchto informácií.

S prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti nemožno procedúru predchádzajúcu samotnému hlasovaniu o kandidátoch považovať za spravodlivú. Výsledok volieb by preto orgánmi participujúcimi v procese ďalšieho predkladania kandidátov na post sudcu ESEP nemal byť akceptovaný.

Mgr. Dušan Čimo, v. r.

JUDr. Rudolf Čirč, v. r.